
DE “TRADITIONELE” HEMELVAARTTOCHT

Verslag van de 1^e dag 16 mei 1996, Rob Vrinzen

De "traditionele" hemelvaarttocht ging dit jaar naar Noord Luxemburg nabij de stad Wiltz. De opkomst voor de hemelvaarttocht was gigantisch, maar liefst 5 deelnemers waarvan Roger Meels zich ziek afmelden. Overgebleven waren Martijn Houwen, Harry Cuypers, Harry Schuren en Rob Vrinzen.

Door de drukke hemelvaartvakantie waren alle pensions in de stad Wiltz bezet. Het pension waar ik informeerde, had ervoor gezorgd dat we in een pension terecht konden in het dorpje Dauffelt, 8 kilometer vanaf stad Wiltz. Afsproken was dat we zouden overnachten met ontbijt in Dauffelt en diner hadden in het pension in Wiltz, zo zouden we in de stad het avondprogramma kunnen voortzetten.

Om 7 uur 's morgens vertrokken we met een volgepakte wagen richting Luxemburg. De pension eigenaar in Wiltz was verbaasd toen wij al om 9.30 uur voor de deur stonden. De eigenaar was een Nederlander en we legden hem uit dat er nog gekoerst moest worden. Hij verwees ons verder naar het pension in Dauffelt. In Dauffelt aangekomen bleek het pension een Chinees restaurant te zijn met hotelkamers. Het Chinees restaurant lag in de middle of nowhere. We keken elkaar aan en we dachten mijn god waar zitten we nu ergens. Door herhaalde malen op de deur te hebben geklopt kwam er een Chinees naar buiten. Deze sprak tot onze grote verbazing Nederlands. We gingen eerst de kamers inspecteren, deze waren ruim met een aparte badkamer met toilet en zagen er verzorgd uit. Onze eerste angst was verdwenen nu nog het eten. De kamers werden ingericht en een route werd uitgestippeld.

Rond 11 uur zaten we op de fiets voor onze eerste etappe. Al gauw werd het ons duidelijk dat er 2 mogelijkheden waren of een berg op of af. Het gebied waarin we fietsten was schitterend. Vol verbazing keek ik naar de schitterende panorama's. Tijd hiervoor had ik genoeg omdat ik het tempo bepaalde in de achterhoede als het bergop ging. Het weer was goed en de route verliep voorspoedig, totdat we aan een klim waren begonnen van 1,6 kilometer met een percentage van 18%. Martijn die in de beginfase veel met zijn krachten had gesmeten kon zijn 42x23 niet rond krijgen. Hij stapte af en begon te vloeken. Daarbij sneed hij de weg af voor Harry Cuypers die hierdoor moest afstappen. Harry Schuren ging aan kop terwijl Harry Cuypers stiekem in een bocht afstapte en hoopte dat niemand dit zou zien, jammer dan. Als laatste kwam ik boven, wel niet afgestapt wat Martijn enigzins verbaasde. Ik zei eenvoudig weg 'Martijn 39x26'. Onze beenspieren waren verzuurd maar iedereen had een voldaan gevoel na de eerste tocht die 92 kilometer lang was. De kleppen moesten opnieuw worden afgesteld voor de koninginnerit van morgen.

Na een welverdiende douche en een kleine siësta werd naar Wiltz toe gereden voor het nuttigen van een warme maaltijd in het pension. Het bleek een vier gangen menu te zijn wat ons wel kon bekoren. Na uitgebreid gedineerd te hebben werd besloten om het avondleven in Wiltz nader te gaan bezoeken. Eerst

moest er nog wat geld worden gepind, vervolgens kwamen we een auto tegen waarin

zich twee meiden bevonden. Martijn zwaaiden enkele keren om contact te krijgen met de meiden. Deze draaiden zich om en reden naar Martijn toe. Martijn vroeg in het Duits of er een disco in de buurt was. De meiden zeiden volg ons maar, maar we hebben wel geen geld. Martijn wist direct met welke loeders we te maken hadden. We volgden ze en kwamen uit bij een wazige dancing. We besloten naar binnen te gaan. Er trad een heavy metal band op en tussendoor draaiden ze alleen maar heavy metal muziek. Het kleine aantal bezoekers dat binnen was bestond grotendeels uit headbangers en wazige figuren. Na ons inziens leefde de jeugd hier 10 jaar terug. Na enkele pinten gedronken te hebben gingen we terug naar de Chinees in de middle of nowhere. De Chinees bleek 20 jaar lang in Nederland te hebben gewerkt in een Chinees restaurant. Nu was hij bedrijfsmanager van het restaurant-pension. Verder waren er nog enkele bekakte Amsterdammers in het pension aanwezig. Na wat diepgaande gesprekken met de Chinees werd besloten de proef op de som te nemen, er werden enkele loempia's besteld. Deze smaakte goed wat een voorteken was voor het ontbijt van morgenvroeg. De eerste dag zat er al weer op en alles was naar tevredenheid verlopen.

Verder ben ik van mening dat het bestuur zich moet beraden of het zinvol is om het fietsprogramma af te stemmen op de hemelvaarttocht, gezien de deelname van 4 van de 60 clubleden.

Verslag van de 2^e dag 17 mei 1996, Martijn Houwen

Na een verdiende nachtrust stonden we om ongeveer 8 uur weer naast ons bed om het ochtendritueel weer op ons los te laten alvorens we aan het ontbijt konden aanschuiven.

De verwachtingen van voornamelijk Rob en Martijn op een echt Chinees ontbijt met loempia's, babi panbang etc... werden door onze Chinese gastheer teniet gedaan met een zeer degelijk en goed ontbijt van iets meer Nederlandse origine.

De hoofdingrediënten waren dan ook veel brood en broodjes met kaas, ham en jam. Na dit toch zeer goede ontbijt gingen Harry en Martijn zich klaarmaken voor de etappe die ging komen terwijl de routecommissarissen H.S. en R.V. zich bogen over de kaart van Luxemburg. Na de nodige inspraak en voorbereidingsrondes werd er dan uiteindelijk een - naar het zich liet aan zien - zeer zware route gepresenteerd. Achteraf zou duidelijk worden dat het hier om de koninginnerit van deze vierdaagse zou gaan. De route zou via Luxemburg door een stukje België voeren om uiteindelijk weer terug Luxemburg in te duiken.

Op het programma stonden een kleine tiental hellingen met als scherprechter een helling op ongeveer 35 kilometer van de eindstreep die op de kaart met 2 streepjes stond aangegeven.

Na de ervaring met de 1,5 kilometer lange 18% helling van de eerste dag - die slechts met 1 streepje op de kaart stond - zonk bij enkele renners al de "angst" in de benen.

Omstreeks 9.30 uur werd het startsein gegeven en zijn we via Wiltz richting België gereden. De eerste 50 kilometer verliepen zeer rustig over de vele hellingen in dit zeer mooie grensgebied. Op de hellingen werd in deze beginfase nog niet echt gestreden om de punten, waarschijnlijk zat iedereen zich ietwat te sparen voor

de laatste 40 kilometer. Uiteindelijk ging dan toch de druk van de ketel en ontbrandde ook op de hellingen de strijd om de felbegeerde bolletjestrui. Harry, Martijn en Harry C. kwamen dan ook telkens met een rode bezwete kop op de top aan, alleen Rob kwam de hellingen leek het wel zonder inspanning boven. Na een gedegen inspectie van Rob's fiets bleek al snel dat door hem een combinatie van 39-26 werd getrap. Het was duidelijk dat Rob zich al in deze fase van

de strijd aan het focussen was op de aankomstfinale die hij de eerste dag ook al weten te winnen. Vanuit België werd er koers gezet richting Esch-sür-Sûre waar een pauze was gepland. De 19 kilometer lange weg was ongeveer zo breed als een vierbaansautobaan en liep lichtjes omlaag en met de wind in de rug en een drukte die herinneringen oproep aan de autoloze zondagen van de jaren 70 werd er lustig op los gedommareerd links en rechts van de weg en na vele uitvalpogingen en hergroeperingen werd in minder dan een half uurtje de pauzeplaats bereikt. De tellers gaven 70 kilometer aan toen we in een lekker zonnetje op een terrasje neerstreken.

Na deze kleine "soep"pauze werd de rit weer hervat en kwam de helling van de 2 streepjes angstvallig dichtbij. Na enkele kleine warming-up colletjes ging de weg ineens scherp linksaf en liep steil omhoog. De 2 streepjescol was begonnen, in het begin liep hij behoorlijk steil maar na ongeveer een kilometer werd dit iets minder. Martijn reed aan de leiding gevolgd door Harry S. die op een constante achterstand bleef rijden van ongeveer 50/60 meter, echter Harry C. reed daar weer slechts een minuutje achter en het bleek dat Harry sterker aan het worden was. Na ongeveer 2 kilometer kwamen we in een klein dorpje en het leek alsof de helling teneinde was. Niets was echter minder waar, hij liep nog doodleuk een flink stuk door en bovenop was dan ook iedereen goed naar de kl...

Na deze helling was het nog ongeveer 30 kilometer naar Drauffelt en die werden in een vliegende vaart afgelegd. Het kopwerk werd prima afgewisseld en iedereen gooide zijn laatste restjes energie eruit. De laatste 3 finalekilometers begon het lichtjes te regenen en na vele demarrages lukte het Rob toch weer om als eerste in het hotel aan te komen. We waren dan ook geen seconde te vroeg want toen we net onder het afdak stonden hield het op met lichtjes regenen en ging het ontzettend hard regenen.

Na een welverdiende douche werd er per auto koers gezet naar Wiltz waar het avondeten al op ons stond te wachten. Tijdens het eten werd de etappe van vandaag nog even geëvalueerd en verder werd de overige wereldproblematiek ook nog even besproken. Na het eten besloten we om nog een paar pintjes te pakken in die Superdisco von Wiltz. Echter omstreeks 23.30 uur was het er zo druk dat besloten werd om terug naar het hotel te gaan. In het hotel werd nog een pilsje en een loempia genuttigd en daarna werden de bedden opgezocht om morgen weer goed uitgerust aan een volgende etappe te kunnen beginnen.

Verslag van de 3^e dag 18 mei 1996, Harrie Schuren

Op de derde dag van het hemelvaart-weekend wordt normaal gesproken de koniginnerit gereden en ook dit jaar zou dit weer gebeuren. De route voor de dag was veelbelovend en hoewel we maar met vieren waren,

zouden er zeker koppen gaan rollen, tenminste dat waren de plannen.

's Morgens werden we wakker met regen en dat bleef het die hele dag doen, dus geen koninginne-etappe maar veel cultuur. Fietsen onder deze omstandigheden (regen, kou en mist) was onverstandig en zeker niet leuk en daarom werd besloten voor een alternatief programma.

Eerst hebben we ons uitgeleefd in het tropisch zwembad (met toebehoren) in Vielsam, dit op aanraden van Rob, die hier in het vroege voorjaar al eens met Annemarie was geweest en schijnbaar goede herinneringen aan had overgehouden. Wij waren binnen een uurtje uitgekeken. Wel denken we nu te weten waarom Annemarie tegenwoordig niet meer met de A meefietst, maar het fijne weten

we hier niet van.

Daarna werd koers gezet naar Clervaux voor de volgende hoogtepunten van onze koninginnetappe van deze culture dag. Allereerst werd een kerk annex klooster bezocht. En natuurlijk hebben we hier een moment stilgestaan bij het welzijn van de hele Lekke Tube. Daarna kwam het hoogtepunt van de dag, een bezoek aan het oorlogsmuseum. Zoals overal in deze streek was hier een klein maar mooi museum over de gebeurtenissen van het Ardennen-offensief in de winter 44/45. Vooral Harrie C. kwam hier volledig aan zijn trekken. Na vele jaren hemelvaart-uitstapjes dan nu eindelijk een oorlogsmuseum. Uiteindelijk werd na al deze omzwervingen weer koers gezet naar onze Chinees.

Bij terugkomst thuis om 17.00 uur brak de zon door. Maar toen moest er gegeten worden. Na het avondeten probeerden we ons nog in het nachtleven van Wiltz en omstreken te storten. Maar het plaatselijke Zelt-fest dat er van de buitenkant heel veelbelovend uitzag, was toch niet wat we ons er van hadden voorgesteld.

Al met al een culturele dag, die wel leuk en leerzaam was maar waarop we toch liever op de fiets hadden gezeten.

Verslag van de 4^e dag 19 mei 1996, Harry Cuypers

Het is alweer de laatste dag van onze hemelvaarttocht. Omdat het gisteren de hele dag regende en er een alternatief programma afgewerkt moest worden, hadden we er vandaag echt zin in.

Er werd dan ook besloten het ontbijt naar acht uur te vervroegen, zodat we drie kwartier later op onze fietsen zaten.

Omdat we al twee dagen met de lange broek hadden gefietst was het vandaag hoe dan ook korte broek dag. Alhoewel het weer dit niet helemaal toeliet, het was namelijk zwaar bewolkt. Omdat de zaterdag verregend was moest het vandaag een echte koninginnerit worden.

Na een aantal kilometers lag de eerste helling voor onze neus, die we met niet al te soepele benen beklommen. Ook vandaag bracht onze uitgestippelde route ons in een prachtige streek van Luxemburg. Na 15 kilometer fietsen gebeurde het wat ik al een tijdje had zien aankomen, het begon namelijk te regenen. De regenjassen gingen aan en er werd nog even op de kaart gekeken om de geplande route iets af te korten. Regen werd al gauw stortregen en collectief waren we het er al snel over eens dat in dit weer niet verder gefietst kon worden. Deze dag die snot voor de ogen had moeten worden werd uiteindelijk, nat tot op het bot.

De weg veranderde al snel in een ijsbaan, zodat dalen opeens niet meer zo leuk was dan anders. Doordrenkt van de regen bereikten we na 34 kilometer eindelijk het hotel.

We waren nog niet afgestapt of onze vriend K.C. Tang kwam naar buiten en vroeg zich verwonderend af: "Zijn jullie nu al terug?". Hij probeerde ons nog op te vrolijken door te veronderstellen dat het maar een bui was. Maar toen hij doorkreeg dat we er echt geen zin meer in hadden nodigde hij ons uit voor een kop thee.

Na een warme douche en onze spullen gepakt te hebben besloten we die middag om te blijven eten,

zodat we na afloop de start van de GP van Monaco niet hoefden te missen. Maar onze teleurstelling

werd alleen nog maar groter toen onze Jos het na 50 meter voor gezien hield.

We namen afscheid van onze Chinese vriend en vertrokken omstreeks 15.30 uur richting Nederland. Door de drukte op de wegen bereikten we omstreeks 18.00 uur Linne en er zat voor ons een deels geslaagde hemelvaarttocht op.

Het wachten is nu weer op volgend jaar want dan gaan we weer naar Luxemburg.

Interesse? Meld je nu vast aan bij Rob Vrinzen, want vol is vol.

Medische
Sportbegeleiding
Herten

- Sportmassage
- Ontspanningsmassage
- Cycloïdale vibratietherapie
- Taped/bandageren
- Conditietesten
- Voetreflextherapie
- Voedingsadviezen voor sporters

Paul Evers

Burg. Beenenstraat 19
6049 AN Herten
Tel. 0475-334043

Ook het adres voor een zonnebankkuur !!

TE KOOP

TWIN-RACK

FIETS / BAGAGEREK VOOR OP DE TREKHAAK

PRIJS FL. 150,=

TELEFOON: 466605

**Voor al Uw versprodukten
kaas-vleeswaren-eieren
levensmiddelen
brood en banket
diepvriesartikelen-tabak
dagbladen-streekpost**

THOOLEN-JANISSEN

Montforterweg 9 Linne Tel. 04746-1549

D'N CONTENTE MENS

RENÉ KIERKELS

Zondag 2 juni werd mij tijdens de tocht die beschreven staat als de Kruisberg route, futiele seconden nadat ik de Kruisberg bedwongen had, gevraagd of ik eventueel iets op papier wilde zetten over de enkele weken eerder verreden Brabantse grensroutetocht. Nu achteraf verdenk ik de vragensteller ervan het tijdstip voor het stellen van deze vraag nauwkeurig gepland te hebben. Natuurlijk heb ik hiervoor geen bewijs en zal hij dit bij navraag ten stelligste ontkennen. Maar het moment was zo goed gekozen, dat stel ik gelijk heb, hij het met enige politieke ambities het in die richting zeer ver zou kunnen brengen. Waar heeft hij het over zult u zich nu ongetwijfeld afvragen? Voor het antwoordt hierop keren we terug naar zondag 2 juni.

Tijdens de beklimming van de Kruisberg speelde allerlei gedachten door mijn hoofd. Maar de hoofdgedachte was toch de top van de laatste bult genaamd de Kruisberg van deze ochtend te bereiken. Om aldaar aangekomen vervolgens alle lucht die mijn longen zouden kunnen verwerken te gebruiken om mijn gepijnigde spieren weer van voldoende zuurstof te voorzien. Al mijn spieren uitgezonderd mijn kaakspieren, die, dacht ik, waren op dit moment van secundair belang. Dus naar lucht happend en hoofd schuddend, zoals je dat wel eens ziet bij mensen die in trance verkeren of bij oudere jongeren die nog steeds twintig denken te zijn, eindelijk boven gekomen te zijn. Was buiten mijn fysieke inspanningen ook mijn hersencapaciteit door zuurstof gebrek gereduceerd tot het niveau van een amoëbe, u weet wel dat eencellige diertje. Op zo'n moment in een toestand van totale ontreddeerdheid wordt je dan aangesproken en wordt je zelfs iets gevraagd. Indien deze toestand van permanente aard zou zijn zou de medische wereld ernstig overwegen de rechtelijke macht het advies te geven je onder curatele te stellen.

Mijn hoofd nog "ja" knikkend van de geleverde inspanning werd als een antwoord op de vraag beschouwd. Waarna de vragensteller met een: "dat is dan geregeld" verder fietste.

Hopelijk begrijpt u nu waar ik het begin van het verhaal op doelde. U bent gewaarschuwd! Dat ik de naam van de vragensteller niet noem heeft niets te maken met het feit dat ik bang ben een proces aan mijn broek te krijgen vanwege kwaadsprekerij of laster. Of uit piëteit met deze of gene, maar puur om het feit dat ik mijn mede ploeggenoten "deze ervaring" in de toekomst ook niet wil onthouden. Leedvermaak is toch het beste vermaak! Uitgerust en weer helder van geest, realiseer ik me dat ik niets kan bewijzen en we maar het voordeel van de twijfel laten gelden.

Brabantse grensroutetocht

Aan de Brabantse grensroutetocht, een tocht van circa 120 kilometer, werd op deze zondagmorgen deelgenomen door 15 leden van zowel de A- alsook de B-groep. De B-groep was met 10 mensen het best vertegenwoordigd. De tocht voerde ons via Belgisch Limburg naar het noordelijkste punt op deze route namelijk de grensovergang van België naar Nederland ter hoogte van Valkenswaard. Waarna we aan Nederlandse zijde van de grens de terugtocht zouden aanvaarden. Grenzen zijn echter scheidingslijnen waaraan de zuiderling zich maar weinig gelegen laat liggen. Dit komt door de vele gezamenlijke tradities en fol-

kloristische uitingen waarvan het meest in het oog springende het jaarlijks terugkerende schuttersfeest (OLS) is.

Misschien is dit ook de reden dat we de grensovergang in eerste instantie niet konden vinden. Maar

ik loop vooruit op het verhaal, terug naar het begin.

Onze routekenner bij uitstek, Wim van Daal, was er deze ochtend niet bij wat bij enkele de opmerking ontlokte dat de tocht misschien wel de boeken in zou gaan als de speurroute tocht. We waren Linne nog niet uit of de eerste leuke band kon al genoteerd worden, een goed begin is het halve werk. Achteraf bleek dan ook dat dit enigste leuke band die dag zou zijn. De eerste uren die volgde reden we door het land van "d'n contente mens". De smalle weggetjes doorkliefde het landschap, hier en daar onderbroken door een dorpje of boerderij. Zo onze weg vervolgend door dit bourgondische landschap verbaasde we ons al dat we nog steeds op koers lagen. Enkele lovende opmerkingen hierover richting Erik had tot gevolg dat we kort hierna bezig waren met een ronde om de plaatselijke kerktoren. Natuurlijk zijn dat soort koersen in deze contreien aan de orde van de dag, maar toch. Na enig zoeken zaten we weer op koers. We waren ondertussen al aardig dicht in de buurt van Hamont gekomen. Het plaatsje dat dicht in de buurt ligt van de benedictijnen abdij de Achelse Kluis waarvan de achterkant op Belgisch en de voorkant op Nederlands gebied ligt.

Hier raakten we voor de tweede keer deze dag het spoor bijster. Of was het gewoon een sanitaire stop, waarvoor we eerst drie kilometer het bos in fietste en vervolgens na gedane arbeid op onze schreden terugkeerden? Vervolgens ongemerkt de grens passerend reden we door de Leenderheide richting Leende en verder naar Maarheeze waar we voor de geïnteresseerde onder ons nog eventjes een villawijk bezichtigden. Het was de gehele ochtend al bewolkt maar tot nu toe nog droog gebleven. Ter hoogte van Budel trokken zich echter donkere wolken boven onze hoofden samen. En onder dreiging van een regenbui naderden we de "poort van Limburg" gelegen aan spoorweg Amsterdam- Maastricht ten zuidoosten van Eindhoven onder de rook van Weert. De rondweg om Weert volgend werd koers gezet richting Tungelroij om via Stramproij, Neeritter en Grathem de thuisbasis te bereiken. De zondagmorgen was inmiddels overgegaan in de zondagmiddag.

Wil Bevers

openingstijden:
wo en do 9.00 uur - 12.00 uur
vrij en za 9.00 uur - 17.00 uur
of eventueel na telefonische afspraak

**Marktstraat 19
6067 BT Linne
tel : 0475-464976**

in- en verkoop - reparatie - revisie - verhuur

'N BERICHTJE VAN DE A-CORRESPONDENT JACK THEUNISSEN

Het klonk wat onwennig tijdens de Lange-oostgrenslandroute op 29 mei j.l., die belgeluiden en andere waarschuwingssignalen variërend van oorverdovend vingerfluiten tot bijna animale brulgeluiden. Normaal gesproken gaat het dan om een leuke, doch niet deze keer. Wat was er aan de hand? Ons nieuwbakken A-lid Roger Deckers maakte op een van zijn eerste A-tochten aanvankelijk een taaie en onverschrokken indruk doch uiteindelijk fungeerde de Windraak als scherprechter. Dat er in de A-groep 'n behoorlijk en geaccepteerd tempo wordt gereden daarvan maakte ik in de vorige uitgave van ons lijfblad al melding en om daar zomaar in te vallen....

Een onverwachte manoeuvre als gevolg van losschietende clips, vallen en stuiten op het wegdek, dan vertrouw je in ieder geval op je helm. En dat kon Ge Smits tijdens de Lange Grenswaldtocht op 9 juni j.l.. Zijn hoofd bleef heel maar zijn helm vertoonde een lelijke breuk, zo zie je maar weer....enfin we kennen het verhaal onderhand.

Waar zijn de liefhebbers vraag je je met recht af lettende op het aantal inschrijvingen voor de Noord-België rondrit (135 kilometer) op 22 juni. Welgeteld 7 coureurs schreven in en dat werd te weinig geacht.....bij welk aantal ligt de grens? Als dit een teken aan de wand is voor de Zuid-Limburg tocht (175 kilometer) op 10 augustus a.s.? Ik hoop het niet.

In ieder geval, vier lekker

AANNEMERSBEDRIJF

**KEULSTRAAT 5
6067 BL LINNE
Tel. 0475-461609**

vakantie en maak er iets van!

DE LEKKE TUBE TERUG NAAR DE HARDE KERN?

CHARLES CORBEIJ

Het seizoen 1996 heeft tot heden nog niet de gewenste vruchten afgeworpen. Enerzijds heeft de regen de meimaand tochten behoorlijk dwars gezeten en anderzijds valt het op dat de opkomst bij de A- alsook de B-groep zich steeds meer beperkt tot een twaalf tot vijftiental vaste fietsers. Er zijn er veel die niet of nauwelijks aan de start verschijnen.

De tijdrif 1996 zal wellicht als “laatste” de boeken ingaan. De opkomst was zeer mager en de animo voor de race tegen de klok gering. Een gewone fietstocht had de voorkeur! De langere tochten oftewel verplaatsingstochten zijn tot heden steeds niet doorgestaan. De Eifeltocht verregende en voor de overigen was steeds slechts een “handvol” interesse.

Het fietsen staat schijnbaar niet meer op een eerste plaats. Er zijn misschien nieuwe hobby's. Ondanks alles is er ook een lichtpunt. De sfeer bij die vaste twaalf / vijftien van de A en de B is goed. Er wordt gefietst en niet gezeurd. Er wordt gelachen en af en toe tot op de bodem gegaan. Zo moet het ook zijn. Voor mij geen enkele reden om de fiets te laten staan. De woensdagavond en zondagmorgen blijft voorlopig nog gereserveerd.

En die langere tochten? Er zijn genoeg leden met een auto en twinny load, die op een zaterdag richting Zuid-Limburg kunnen gaan! Ik bied mij bij deze aan.

BESTUURSBERICHT

MEDEDELING

In verband met de lengte (en de zwaarte) van de “Keuteberg route” op zondagmorgen d.d. 14 juli a.s. voor de A-groep, zal het vertrek NIET om 8.30 uur maar om 8.00 uur zijn.

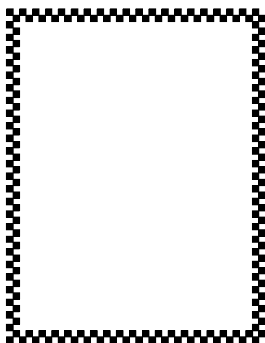
Geïnteresseerden, onthou dit.

OVL

OVL

OVL

OVL

Naam: Wiel Sniedt

Geboorteplaats: Herten

Leeftijd: 45 jaar

Lengte: 1,86 meter

Gewicht: 85 kg

Schoenmaat: 45

Burgerlijke staat: Gehuwd met Els en vader van Joost.

Opleiding: MULO.

Beroep: Assistent bedrijfsleider.

Wat zou je aan je uiterlijk willen veranderen: Ik heb me erbij neergelegd dat de hoofdharen na een bepaalde leeftijd niet weer groeien.

Opvoeding: Gewoon, zonder al te veel poespas.

Ochtendhumeur: Geen last van.

Vereniging: TWC De Lekke Tube.

Wordt jouw sport serieus genomen?: Rond deze maanden met de Giro en Tour de France in het vooruitzicht zeker.

Andere sporten: 's Winters squash.

Leukste sport naast fietsen: Voetbal.

Minst leuke: Cricket.

Sportief hoogtepunt: Ik groei nog steeds en weet dus niet waar mijn hoogtepunt ligt.

Dieptepunt: Met fietsen-bal Jan Coumans.

Favoriete sporter: Frank Rijkaard.

Favoriete sportster: Geen speciale voorkeur.

Sportieve concurrenten: Alle B-leden.

Beste sportjournalist: Rik de Saedeleer.

Slechtste: Barend en van Dorp.

Doping: Voor een gezond, getraind lichaam niet nodig!

Hobby's: Tuinieren, lezen en boswandelingen maken met Joost.

Huisdieren: Onze poes Flodder.

Lievelingsgerecht: Indische en Chinese schotel.

Drank: Koffie, bier en wijn.

Kleur: Blauw.

Tv-programma: Journaal en de meeste sportprogramma's.

Radio: Maat op 2 in de middag.

Lievelingsmuziek: Dire Straits, Rolling Stones en Eagles.

Laatst gekochte CD: Is alweer een tijdje geleden.

Op welke muziek dans je stiekem voor de spiegel: Heb mij hier nog niet op kunnen betrappen.

Waar kunnen ze je midden in de nacht voor wakker maken: Liever niet, moet al tamelijk ernstig zijn.

Favoriete films: Natuurfilms, spannende en komische films.

Acteur: Clint Eastwood, Charles Bronson en Michael Douglas.

Actrice: Kathleen Turner.

Vakantieland: Oostenrijk en Tenerife.

Romantisch: Soms.

Beste karaktereigenschap: Eerlijkheid.

Slechtste: Gauw geërgerd raken.

Bang voor: Ernstige ziekten.

Ligt wakker van: Te laat, te vet eten.

Droomt vaak van: Leuke prijs in de Staatsloterij.

Waarover heb je je de laatste tijd geërgerd: Commentaar Evert ten Napel bij een voetbalwedstrijd van Ajax.

Maakt zich ontzettend kwaad over: Vervuiling van de natuur in bossen.

Hekel aan: Oneerlijke mensen.

Heeft respect voor: Mensen die het eigen belang opgeven, om voor anderen klaar te staan.

Wie kan je niet uitstaan: Paul de Leeuw.

Welke gebeurtenis uit je leven zou je nog eens over willen doen: 26 april 1987.

Welke zeker niet: Overlijden schoonmoeder.

Ooit een prijs gewonnen: Behoudens wat kruimelwerk, niets noemenswaardig.

Kunst: Breed begrip (indien herkenbaar - mooi).

Welk Nederlands nieuws van de afgelopen week bleef je het meeste bij: (On)sportief gezien het vertrek van Edgar Davids uit Oranje (onprofessioneel).

Wereldnieuws: Verkiezingen in Israël.

Tijdschriften: Kranten.

Laatst gelezen boek: Te voet door Afrika.

Welk boek las je in een ruk uit: Op blote voeten door Australië.

Moet heel erg lachen om: Mr. Bean.

Wanneer heb je voor het laatst gehuild: Kan ik me niet herinneren, is alweer een tijd geleden.

Politiek: Niet gebonden - wel noodzakelijk.

Milieubewust: Ik probeer dit zoveel mogelijk te zijn.

Je bent een dag de baas van Nederland; wat zou je als eerste veranderen?: Besteding van gemeenschapsgelden en subsidies opnieuw doorlichten.

Waar raak je opgewonden van: Mooie vrouwen, auto's en natuur.

Veilig vrijen: Zou eigenlijk vanzelf sprekend moeten zijn!

Ik heb me voorgenomen om: Nog meer van de gewone dingen te genieten.

Haalt neus op voor: Spinazie.

Soms denk ik: Wat maken we ons toch vaak druk om bijzaken en verliezen hierbij de realiteit uit het oog.

AFWIJKENDE VOORKEUREN

RENÉ HAMERS

Na een grondige analyse ben ik tot de conclusie gekomen dat wielrenners over het algemeen en die van de Lekke Tube in het bijzonder, voorbestemd zijn zichzelf tot het uiterste toe te kwellen en te pijnigen en daar schijnbaar plezier aan beleven.

Of deze karaktereigenschap ook doorwerkt in de seksuele voorkeur van de gemiddelde Lekke Tuber is mij nog niet geheel duidelijk.

Hoe ik tot deze opmerkelijke conclusie ben gekomen laat zich gemakkelijk raden.

Wat te denken van de jaarlijks terugkerende kwelling, de tijdrif op de Meinweg. Uitgerekend het meest vervaarlijke stukje asfalt dat Limburg rijk is, wordt door ons gekozen als terrein waarop we ons clubkampioenschap bestrijden.

Jongstleden woensdag 5 juni was het weer zover. Hoewel minder heet als het voorafgaande jaar waren de omstandigheden allesbehalve optimaal, dat wil zeggen te warm en weinig tot géén zuurstof in de lucht. Over het verloop van de wedstrijd wil ik niet teveel kwijt. Ik had mij voorgenomen niet tot het uiterste te gaan. Dit resulteerde in een voor mij matige tijd van 24.07. Nieuwkomer René Kierkels dook daardoor één seconde onder mijn tijd, iets waarover ik nog steeds de pest in heb. Gelukkig bleef ik andere gekende concurrenten wel voor. Bovendien beleefde ik het genoeg, een renner die voor mij was gestart nog voor de eindstreep te passeren. Dat heb ik geweten. Deze renner was daar allesbehalve gelukkig mee en nu druk ik mij voorzichtig uit. Wim, bij deze mijn oprechte excuses, maar wil je nu wel eindelijk ophouden met die anonieme dreigbrieven en telefoontjes midden in de nacht?

Een ander voorbeeld van de opmerkelijke drang tot zelfkastijding van de Lekke Tuber speelt zich wekelijks af op de zondagochtend. Wat kan de mens in hemelsnaam bezielen om na een zaterdagavond doorzakken de volgende dag reeds bij het ochtendgloren zijn bed te verlaten en vervolgens op een weinig comfortabele racefiets minstens 80 kilometer af te leggen.

Een meer persoonlijke kwelling is de monstertocht naar Zeist, mijn geboorteplaats. Ook in dit geval is er sprake van een duidelijke vorm van zelfkastijding. Dat weerhoudt mij er niet van om elk jaar minimaal een keer deze verschrikkelijke fietstocht van 165 kilometer te ondernemen.

Uitgerekend op de warmste dag van het jaar, 34 graden Celsius en smogalarm fase X, was het weer zover. Ik zal u de details besparen maar neem maar van mij aan dat de ontberingen groot waren. De eerste 100 kilometer vormde geen probleem. Daarna gingen de kilometers echter dubbel tellen en na kilometer 130 viel ik bijna van vermoeidheid van de fiets. Toch weet ik nu al dat ik dezelfde tocht ook in 1997 weer zal ondernemen.

Waar komt die drang tot zelfvernietiging bij wielrenners toch vandaan? Is er bij de geboorte iets mis gegaan, ligt het aan de opvoeding of hebben we hier te maken een bovennatuurlijk verschijnsel. Vooralsnog houd ik het op een afwijking in de genen. Wellicht weet u een andere oorzaak. Ik sta open voor alle suggesties.

In ieder geval, "pijn is fijn en jeuk is leuk", om maar eens met de woorden van Goedele Liekens af te sluiten (red. een voormalig Miss België, die nu haar brood verdient met het op de TV etaleren van allerlei seksuele geneugten).

Kwel uzelf en rij voorzichtig,
denk aan mij.

OPKOMSTENKLASSEMENT A-GROEP

Aantal verreden tochten : 19 Aantal kilometer : 1292.1
Aantal uitgevallen tochten : 5

Beloning : 17 - 19 Tochten (90%-100%) GOUD
 14 - 16 Tochten (75%- 90%) ZILVER
 11 - 13 Tochten (60%- 75%) BRONS

Plt	Lid	Naam	Tochten	Aant.Km	Beloning
---	---	-----	-----	-----	-----
1.	21	Senssen, har	19	1292.1	Goud
2.	137	Peeters, wim	17	1193.9	Goud
	87	Vrinzen, rob	17	1150.9	Goud
4.	79	Corbeij, charles	15	1027.8	Zilver
5.	152	Stevens, bart	13	878.9	Brons
6.	75	Leenen, arnold	12	849.7	Brons
	138	Theunissen, jac	12	820.5	Brons
	5	Daal van, jos	12	780.9	Brons
9.	52	Smits, ge	11	805.9	Brons
	77	Cuypers, harry	11	801.0	Brons
	94	Houwen, martijn	11	693.5	Brons
	91	Ruyters, chris	11	672.8	Brons
	26	Nelissen, piet	11	649.9	Brons
14.	51	Dahmen, huub	9	692.2	
	89	Leek van de, frits	9	537.5	
	90	Daamen, hennie	9	535.0	
17.	13	Schuren, harrie	7	567.4	
18.	41	Vossen, thei	6	530.2	
19.	88	Hilgers, robert	4	249.8	
20.	14	Schuren, chris	3	256.4	
21.	96	Hannen, paul	1	79.0	
	135	Meels, roger	1	78.0	
	148	Janssen, jan	1	78.0	
	143	Cuypers, pedro	1	64.2	

LEKKE BANDENKLASSEMENT A-GROEP

Aantal verreden tochten : 19 Aantal kilometer : 1292.1
Aantal uitgevallen tochten : 5

Pts	Lid	Naam	Lek.band	Tocht	Aant.Km
---	---	-----	-----	-----	-----
1.	52	Smits, ge	2	11	805.9
	152	Stevens, bart	2	13	878.9
3.	14	Schuren, chris	1	3	256.4
	79	Corbeij, charles	1	15	1027.8
	87	Vrinzen, rob	1	17	1150.9
	21	Senssen, har	1	19	1292.1

OPKOMSTENKLASSEMENT B-GROEP

Aantal verreden tochten : 21 Aantal kilometer : 1411.9

Aantal uitgevallen tochten : 5

Beloning : 19 - 21 Tochten (90%-100%) GOUD

16 - 18 Tochten (75%- 90%) ZILVER

13 - 15 Tochten (60%- 75%) BRONS

Plt Lid Naam Tochten Aant.Km Beloning

1.	1	Vrinzen, erik	21	1411.9	Goud
	92	Heltzel, jac	21	1411.9	Goud
3.	145	Sniedt, wiel	19	1265.9	Goud
4.	125	Hamers, rene	17	1094.9	Zilver
5.	84	Bok, sjef	16	1086.5	Zilver
	69	Helwegen, dre	16	1075.9	Zilver
	4	Daal van, wim	16	979.9	Zilver
8.	140	Cox, david	15	987.9	Brons
9.	151	Kierkels, rene	13	978.7	Brons
	24	Slabbers, math	13	917.7	Brons
	119	Pol van, geert	13	837.7	Brons
12.	136	Mooren, jan	12	800.5	
13.	142	Houben, roger	9	620.7	
14.	76	Cuypers, piet	8	568.5	
15.	144	Hannen, anne-marie	7	452.0	
16.	64	Helwegen, huub	5	243.5	
17.	71	Venne van de, har	4	256.5	
18.	81	Hulsbosch, sjra	2	93.5	
	122	Dillen van, ronald	2	93.5	
20.	133	Creemers, wim	0	0.0	
	134	Kemmeren, marc	0	0.0	

LEKKE BANDENKLASSEMENT B-GROEP

Aantal verreden tochten : 21 Aantal kilometer : 1411.9

Aantal uitgevallen tochten : 5

Pts Lid Naam Lek.band Tocht Aant.Km

1.	136	Mooren, jan	2	12	800.5
	24	Slabbers, math	2	13	917.7
3.	151	Kierkels, rene	1	13	978.7

140 Cox, david	1	15	987.9
4 Daal van, wim	1	16	979.9
92 Heltzel, jac	1	21	1411.9

OPKOMSTENKLASSEMENT D-GROEP

Aantal verreden tochten : 11 Aantal kilometer : 461.8

Aantal uitgevallen tochten : 2

Beloning : 10 - 11 Tochten (90%-100%) GOUD

8 - 9 Tochten (75%-90%) ZILVER

7 - 7 Tochten (60%-75%) BRONS

Plt	Lid	Naam	Tochten	Aant.Km	Beloning
-----	-----	------	---------	---------	----------

1.	44	Hendrix, bert	11	461.8	Goud
2.	114	Peters, mia	10	419.6	Goud
	113	Hendrix, sandra	10	412.7	Goud
4.	101	Wessels, mia	9	403.1	Zilver
5.	109	Janssen, mia	8	344.2	Zilver
6.	150	Jennissen, claudia	7	304.8	Brons
	153	Joosten, barbara	7	272.9	Brons
8.	104	Corbeij, marly	6	241.2	
9.	106	Dam van-jegen, kitty	5	204.7	
10.	147	Straetemans, margriet	4	126.9	
11.	103	Sampers, christien	1	44.7	
12.	102	Verhulst, annie	0	0.0	

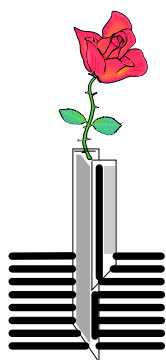
LEKKE BANDENKLASSEMENT D-GROEP

Aantal verreden tochten : 11 Aantal kilometer : 461.8

Aantal uitgevallen tochten : 2

Pts	Lid	Naam	Lek.band	Tocht	Aant.Km
-----	-----	------	----------	-------	---------

1.	113	Hendrix, sandra	1	10	412.7
----	-----	-----------------	---	----	-------

Bloemenboetiek

't Roosje

" Niet in het centrum van Linne,
maar loop gerust vrijblijvend binnen"

Roger Creemers en Marille

Monforterweg 11 Linne, tel. 0475-461630

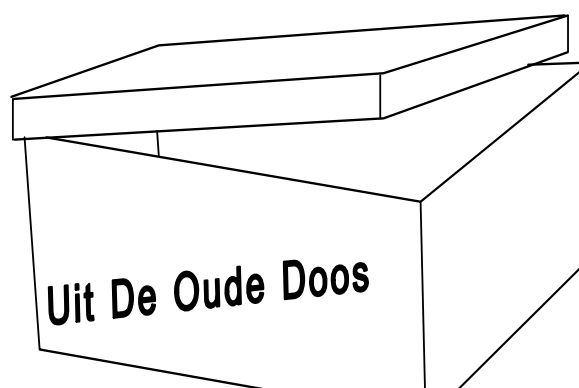
UIT DE OUDE DOOS

ROBERT HILGERS

Tijdrijden een wielersport apart?

Deel 2.

In de vorige uitgave van 't Binnenblaad werd een kort overzicht gegeven van de tijdritten die verreden zijn tot 1993. Deze werden verreden op het parcours waarbij men de Meinweg moest 'beklimmen'. In 1993 werd een andere formule in de strijd gegooid om het tijdrijden aantrekkelijker te maken. Het enkeltje omhoog werd omgezet in een retourtje! Dus omdraaien en vol de beugel in omlaag. De route werd hiermee twee keer zo lang, 13,2 kilometer dus. Tevens werd in categorieën gereden geselecteerd op leeftijd. De indeling is als volgt heren onder de 31 jaar, heren vanaf 31 t/m 44 jaar en heren vanaf 45 jaar. Een andere primeur was, dat de dames ook hun intrede deden bij het tijdrijden.

1993

Tja, voor het eerst wist de tijdritcommissie een groot aantal deelnemers te noteren bij de eerste tijdrit in 1993. De commissie beschreef het met '*Welk een schrille tegenstelling met vorig jaar. Een clubkampioenschap dat op sterven na dood was. En nu dit! De tijdritcommissie zag hun perfecte voorbereiding uitmonden in een schitterende voorstelling. Liefst 42 leden gaven akte de présence...*' Zo werd de opening van het verslag van de eerste tijdrit in 1993 begonnen. De vraag blijft echter, kwam het door de langere afstand of de categorieën of waren misschien de dames die stuk voor stuk eens het tijdrijden wilden proeven.

Bij de eerste tijdrit begin juni starten als eerste de dames. Het startveld was goed gevuld met 8 dames. Over de 13,2 kilometer werd door de dames een tijd neergezet van ruim 23 minuten of meer. Desiree Hovens zette de snelste tijd neer met 23,31 minuten, waarmee zij zelfs nog sneller was dan ruim de helft van de heren. Bij de heren onder de 31 jaar eindigde Martijn Houwen met 20,52 minuten als snelste. Martijn bleef met deze tijd de concurrentie met bijna een halve minuut voor. Roger Meels, Rob Vrinzen en Chris Schuren hadden het nakijken.

Bij de heren vanaf 31 t/m 44 jaar zette Theo Vossen de snelste tijd neer met 22,20 minuten. Binnen een minuut achterstand eindigde hier 5 man, terwijl dit bij de heren onder de 31 jaar slechts 1 was. Har v/d Venne die in 1992 en 1993 clubkampioen was eindigde op een achtste plaats met 1,18 minuten achterstand. Hennie Daamen werd hier tweede.

Bij de heren vanaf 45 jaar zette Wim Peeters een snelste tijd neer met 22,37 minuten. Tweede was Jac Heltzel met 58 seconden achterstand. Arnold Leenen als derde geplaatst zette een tijd neer die 1,33 minuten langzamer was.

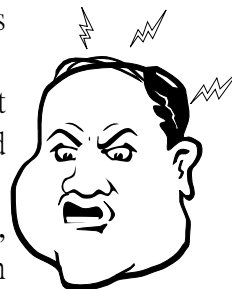
In de tweede tijdrit in juli waren na afloop van de strijd diverse teleurgestelde gezichten waar te nemen. De harde zuidwesten wind deed diverse pogingen van de leden om een ereplaats te behalen mislukken. Bij de 'jongeren' bleef Martijn op kop met een tijd van 21,11 minuten. Slechts Roger Meels kon zijn eerste tijd verbeteren in de kop van het veld. Een verbetering van maar slechts 7 seconden was echter ruim niet voldoende om de snelste tijd neer te zetten in 1993.

Bij de heren van 31 t/m 45 zette Theo Vossen een tijd neer van 22.24 min, hij moest slechts vier seconden toeleggen op zijn eerste tijd. De meesten van dit deelnemersveld moesten tijd bijleggen t.o.v. de eerste tijd.

Bij de groep vanaf 45 jaar wist Wim Peeters zijn plaats als clubkampioen vast te houden, maar moest ook 35 seconden in leveren. Gelukkig kon niemand in de kop betere tijden neerzetten als de eerste tijden.

Bij de dames waren alle acht dames die de eerste tijdrit reden nu weer van de partij. Desiree Hovens was met een verbetering van haar eigen tijd met 3 seconden ongeslagen.

De JEP (Jan Evers Prestatie-prijs) ging naar Clarina Nelissen met een verbetering van 56 seconden.

Kampioenen 1993

Categorie	Naam + Gereden tijd
Dames	Desiree Hovens 23,28 min.
Heren < 31 jaar	Martijn Houwen 20,52 min.
Heren 31 - 44 jaar	Theo Vossen 22,20 min.
Heren > 44 jaar	Wim Peeters 22,37 min.

1994

Een jaar waar de weergoden niet gezind waren op een tijdrit. De eerste geplande tijdrit viel letterlijk in het water. De preparatie voor de eerste tijdrit is overbodig geweest, de regen, die kwam met bakken uit de hemel. Einde goede kansen voor de mensen met de goede condities. Men moest vier weken deze conditie op pijn kunnen houden of nog zelfs versterken. Maar ja, als men dan bij de tweede kans liever op een terras zit, met de extreem hoge temperatuur, dan is deze kans ook verkeken. Maar liefst 23 leden starten op 6 juli, onder de felle zon, bij de tijdrit. De tijden waren hierbij bij voorbaat al opgegaan in zweet. Slechts vier rijders zetten een betere tijd neer dan in het vorige seizoen.

Bij de heren onder de 31 jaar werd Martijn Houwen weer eerste met een tijd van 21,36 minuten. Hij moest 44 seconden toeleggen op zijn snelste tijd vorig jaar. Niemand van de zes leden kon zijn snelste tijd verbeteren. Roger Meels

en Harry Cuypers bleven aardig in de buurt van Martijn met een verschil van respectievelijk 11 en 12 seconden. Martijn prolongeerde daarmee zijn titel van 1993. Bij de heren van 31 t/m 44 jaar zette Hennie Daamen de beste tijd neer met 22,55 minuten en moest 20 seconden prijs geven op zijn snelste tijd. Theo Vossen, de clubkampioen van 1993 in deze groep, was niet aanwezig. Hennie eindigde in 1993 als tweede achter Theo, hiermee bewees hij, dat hij een goed tijdritme op heeft gebouwd.

Bij de heren boven de 44 jaar kwamen slechts vier personen aan de start/finish. De kampioen van vorig jaar was niet aanwezig, dus hadden de vier allen een goede kans om dit jaar clubkampioen te worden. Piet Cuypers wist zijn beste tijd van vorig jaar met 3 seconden te verbeteren. Echter zijn tijd werd met 1 seconden verslagen door Jac Heltzel. Hij reed maar liefst 1,09 minuten langzamer dan zijn vorige tijd. Een tijd van 24,44 minuten was dit jaar de snelste tijd binnen deze groep, in 1993 was 22,37 minuten de snelste tijd in deze groep.

De dames kwamen met vijf 'vrouw' sterk aan de start/finish. Desiree Hovens was weer niet te verslaan, zij maakte zelfs 11 seconden, goed t.o.v. het vorige jaar. Zij had dan wel een goed voorseizoen gehad door Luik-Bastenaken-Luik te rijden en het Hemelvaartweekend mee te maken. Annemarie Hannen eindigde op 22 seconden op een tweede plaats, waarbij Mia Wessels als derde eindigde op 1,50 minuten verschil.

De JEP ging naar Erik Vrinzen met een tijd van -2,07 minuten.

Kampioenen 1994

Categorie	Naam + Gereden tijd
Dames	Desiree Hovens 23.17 min.
Heren < 31 jaar	Martijn Houwen 21.36 min.
Heren 31 - 44 jaar	Hennie Daamen 22.55 min.
Heren > 44 jaar	Jac Heltzel 24.44 min.

1995

Een jaar met weer een tegenslag voor de tijdritrijders. Er wordt slechts één tijdrit gereden dit seizoen. Voor degene die verhinderd zijn betekent het, dat zij geen tijd neer kunnen zetten. Eén probleem is hiermee echter wel opgelost, dat de weersomstandigheden voor eenieder gelijk is, althans als men aanwezig kan zijn bij de tijdrit.

Bij een aantal peilingen in de groep bleek in het voorseizoen de interesse voor de tijdrit erg laag te zijn. Tegelijk met de tijdrit was namelijk ook de Schweikhuizer heuvelroute gepland als alternatieve tocht. Echter op 5 juli stonden toch nog 22 man aan de start.

Helaas was de strijd bij de groep van de 'jongeren' (<31 jaar) erg zwakjes. Waarom moest ook gestreden worden, elke rijder in deze groep had altijd een 'podiumplaats'. Slechts **drie** rijders reden in deze groep mee. Harry Cuypers, Martijn Houwen en Rob Vrinzen eindigde in deze volgorde. Harry reed een tijd van 21,52 minuten, Martijn 22,24 minuten en Rob reed 23,12 minuten. Dit jaar werd Harry na 5 jaar weer clubkampioen, maar nu niet in de A-groep, maar in de categorie heren jonger dan 31 jaar. De heren van 31 t/m 44 jaar waren met 10 man sterk aanwezig. In deze groep werd Charles Corbeij

kampioen met 22,56 minuten. Deze prestatie zat er de afgelopen tijdritten wel aan te komen. Bij de afgelopen tijdritten over 13,2 kilometer werd hij respectievelijk 4de, 3de, 2de en nu eerste. Helaas moest Hennie Daamen, kampioen '90 B-groep, weer met een tweede plaats naar huis en wel op 4 seconden achterstand. 'Onze' Jan Janssen eindigde op slechts 20 seconden achterstand.

Bij de heren vanaf 45 jaar ging Wim Peeters weer met de titel naar huis met 22,57 minuten. Deze liet de kampioen van '94 Jac Heltzel met 53 seconden achterstand finishen. Piet Cuypers werd derde op 1,28 minuten.

Bij de dames waren slechts drie deelnemers, dit was opmerkelijk want normaal laten de dames het niet zo sterk afweten. Dus bij deze groep had men altijd een podiumplaats te pakken. Annemarie Hannen eindigde met 23,01 minuten voor Mia Janssen met 24,02 minuten en Marley Corbeij met 26,02 minuten. In het toen geschreven verslag stond dat Annemerie haar man Rob Vrinzen even voor deed wat fietsen was. Ze zou namelijk een snellere tijd hebben gereden dan Rob ooit gereden heeft. Nou voor Rob komen dan de verlossende woorden: 'Dat klopt niet' Rob heeft ooit een tijd van 22,04 minuten neergezet (met windkracht zes in de rug).

Als alles goed is gegaan ging in 1995 de JEP naar Mia Janssen met een verbetering van 1,33 minuten. Dit moest ik helaas zelf uitrekenen daar ik het nergens terug kon vinden in 't Binnenblaad. Nu ontbreekt wel bij mij in de verzameling van 't Binnenblaad jaargang 5 nummer 5, dus iemand die wil ruilen met een ander nummer.....

Kampioenen 1995

Categorie	Naam + Gereden tijd
Dames	Annemarie Hannen 32.01 min
Heren < 31 jaar	Harry Cuypers 21.52 min
Heren 31 - 44 jaar	Charles Corbey 22.56 min
Heren > 44 jaar	Wim Peeters 22.57 min

***INLIJSTERIJ
DOUVEN - KOOLEN***

**Graaf van Wassenbergstraat 1,
6067 ED Linne, tel: 0475-462896**

VOOR VAKKUNDIG INLIJSTWERK